

अजनीद्वयपत्नीभेदे । “अजनीद्वयवस्तेषां तस्मिन् वंशः प्रतिष्ठितः । षट् पुत्रान् सोऽयजयत् तिलपु स्त्रीषु । भारत ! । ऋक्षं भूमिन्यथो नीली दुग्धन्तपरमेष्ठिनौ । केशिन्यजनयत्जङ्घुं सुतौ व्रजनरूपिणौ” भा० आ० ६४ अ० । “अजनीद्वय केशिन्यां जज्ञे जङ्घुः प्रतापवान्” हरिवं ३२ अ० । दत्तु होतृव्यपथार्थांवाम् “सौहोत्रिरभवज्जङ्घुः केशिन्या गर्भसन्भवः” हरिवं० २७ अ० । एसरभाय्याभेदे “द्वे भाय्ये सगरस्यास्तां तपसा दग्धकिल्बिषे । ज्येष्ठा विदर्भर्द्धिता केशिनी नाम विद्युता । केशिन्यस्तत सगरादसमञ्जसमात्मजम्” हरिवं० १६० । १० राण्यमातरि कैकस्याम् “ततस्तौ राक्षसौ जातौ केशिन्यां विश्रवः-सुतौ । रावणः कुम्भकर्ष्यं च सर्वलोकोपतापनी” भाग० ७।१।४।२ । कैकस्या नामान्तरसिद्दम्

केशी स्त्री केश-गौरा० डीप् । १ नीलीद्वये राजनि० २ भू-तकेशीद्वये ३ अजलोसाद्वये रत्नभा०

केशीचय पु० इत० । केशसमूहे हेमच०

केश्य त्रि० केशाय हितः यत् । १ केशहितकारकोत्तृका-ण्यर्पापादको २ पदार्थे । “तिलोहि पाके मधुरोबलिष्ठः” इत्युपक्रमे “स्तन्योऽय कोश्योऽनिलहा गुरुश्च” “केश्यं रसा-यनं मेध्यं काशप्रत्यर्थं फलसुच्यते” “केशप्रसादनी (काकुद्) कोश्या रजोजन्तुमलापहा” सुश्रु० । मधुररससेवनस्य कोश्यत्वं ततोक्तं तदुपक्रमे “चक्षुष्यः कोश्योवस्त्र” इति सुश्रु० २ कृष्णागुरुणि न० ३ षट्ङ्गराजे पु० राजनि० तयोः केशहितत्वात् तथात्वम् । [विवृतिः

कोसर न० को जले सरति ऋ-अच् । केशरशब्दार्थे तत्र कोसरवर न० कोसरेण किञ्चकेन वृणाति वृ-अच् । कुङ्कुमे । राजनि० ।

को(श)सराचल पु० भूपद्मस्य कोसरे स्थितः कोशराकरतया वा स्थितः । सुमेरुपर्वते । तत्र च भूरूपपद्मस्य कर्षिकार-रूपेण मध्यस्थितत्वात् तथात्वं यथोक्तं विष्णु पु० “ज-न्वु ह्योपः सयस्तानां द्वीपानां मध्यतः स्थितः । तस्यापि मेरुर्भैलेय । मध्ये कनकपर्वतः” इत्युप क्रमे “भूपद्मस्यास्य शैलोऽसौ कर्षिकारसंस्थितः स्थितः । तयो-र्मध्यगता मेरुः कर्षिकारकारसंस्थितः । भारताः कोत-मालाश्चः भद्राश्चाः कुरवस्तथा । पद्मानि लोकपद्मस्य सर्व्यादाश्चैव बाह्वतः” इति च विष्णु पु० । “सीता (नदी) तु ब्रह्मसदनात् कोसराचलाद्दिशि खरेऽक्षीऽधोऽधः ऋवन्ती” भाग० ५।७।५

कोसरास्त्र पु० के जलनिमित्तं सरति अस्त्रो रसोऽस्य । वीजपूरके जम्बीरभेदे जटा० । दर्शनेनापि जिह्वाया रस्निः-सावकत्वात्तस्य तथात्वम् ।

कोसरिका स्त्री को जले सरति साधुकारितया ऋ-वुन् अ-लुकृत्स० टाप् अतद्भवम् । सहदेवीलतायां राजनि० ।

कोसरिन् पुंस्त्री कोसरोऽस्यस्य इति । १ सिंहे २ घोटके च अमरः “धनुर्द्धरं कोसरिणं ददर्श” रघुः । स्त्रियां डीप् । ३ पुत्रागे ४ नागकोसरे पु० भेदि० । ५ रक्तशोभाञ्जने रा-जनि० । ६ हनुमत्पितरि पु० (कोसरिन्) शब्दे दृश्यम्

कोसरिसुत पु० इत० । हनुमति तत्कथा कोसरिसुतशब्दे उक्ता कोसरितनयादयोऽपि तत्रार्थे पु० । [चकौ ।

कौ शब्दे भा० पर० अक० अनिट् । कायति अकासीत् । कौ शुकं न० किंशुकखेदेम् “पुष्पफले बल्ललम्” पा० बल्लल ग्रहणात् तस्य न लुकृत् । किंशुकपुष्पे “योषित् स्तन्यं शत कुम्भं विष्टपं क्षौद्रोपेतं कौशुकश्चापि पुष्पम्” सुश्रु० लुपि त किंशुकमित्येव तत्रार्थे न० [र्थे तच्छब्दे उदा० दृश्यम्

कौकय पु० त० स्वार्थे ऽण् बा० न यदेरियादेशः । कोकयशब्दा-कौकस पु० कौकसमस्थि सारतयाऽस्तस्य प्रज्ञा० अण् । १ रा-क्षसे स्त्रियां शार्ङ्गरवा० डीन् कौकसी । सा च २ सुमा-लिकन्याभेदे “राका पुष्पोत्कटा चैव कौकसी च शुचि-स्त्रिता कुक्षीनसी च इत्ये ताः सुमालैः प्रसवाः सुताः रामा० ८० ६ स० । सा च रावणादिमाता तत्कथा रामा० ८० ६ स०

“किं तु मां विद्धि ब्रह्मर्षे शसनात् पितरागताम् । कौ-कसी नाम नाम्नाहं शेषं त्वं ज्ञातुमर्हसि । स तु गत्वा सुनिर्ध्यानं वाक्यमेतदवाच ह । विज्ञातं ते मया भद्रे ! कारणं यन्मनोगतम् । सुताभिलाषो मत्तस्ते मत्तमात-ङ्गाभिनि ! । दारुणायां तु वेलायां यस्मात् त्वं मास्य पस्थिता । शृणु तस्मात् सुतान् भद्रे ! यादृशान् जनयिष्य-सि । दारुणान्दारुणाकारान्दारुणाभिजनप्रियात् । प्रस-विष्यसि सुश्रोत्रि ! राक्षसान् क्रूरकर्षस्यः । सा तु तद्व-चनं श्रुत्वा प्रस्थित्याब्रवीद्वचः । भगवन् नेदृशान् पुत्रान्स्वतोऽहं ब्रह्मवादिनः । नेच्छसि सुदुराचारान् प्रसादं कर्तुमर्हसि । कन्यया त्वेषुस्तस्त्व विभ्रवा इति पुङ्गवः । उवाच कौकसी भूयः पूर्णन्दुरिव रोहिणीम् । पश्चिभो यस्तव सुतो भविष्यति शुभानने ! । मम वंशालु रूपः स धर्माज्ञा च न संशयः । एवमुक्त्वा तु सा कन्या राम ! कालेन केनचित् । जनयामास बीभत्सं रघोरूपं सुदा-रुणम् । दशमीव महादंष्ट्रं नीलाङ्गनचयोपसृम् ।

कौकस पु० कौकसमस्थि सारतयाऽस्तस्य प्रज्ञा० अण् । १ रा-क्षसे स्त्रियां शार्ङ्गरवा० डीन् कौकसी । सा च २ सुमा-लिकन्याभेदे “राका पुष्पोत्कटा चैव कौकसी च शुचि-स्त्रिता कुक्षीनसी च इत्ये ताः सुमालैः प्रसवाः सुताः रामा० ८० ६ स० । सा च रावणादिमाता तत्कथा रामा० ८० ६ स०

“किं तु मां विद्धि ब्रह्मर्षे शसनात् पितरागताम् । कौ-कसी नाम नाम्नाहं शेषं त्वं ज्ञातुमर्हसि । स तु गत्वा सुनिर्ध्यानं वाक्यमेतदवाच ह । विज्ञातं ते मया भद्रे ! कारणं यन्मनोगतम् । सुताभिलाषो मत्तस्ते मत्तमात-ङ्गाभिनि ! । दारुणायां तु वेलायां यस्मात् त्वं मास्य पस्थिता । शृणु तस्मात् सुतान् भद्रे ! यादृशान् जनयिष्य-सि । दारुणान्दारुणाकारान्दारुणाभिजनप्रियात् । प्रस-विष्यसि सुश्रोत्रि ! राक्षसान् क्रूरकर्षस्यः । सा तु तद्व-चनं श्रुत्वा प्रस्थित्याब्रवीद्वचः । भगवन् नेदृशान् पुत्रान्स्वतोऽहं ब्रह्मवादिनः । नेच्छसि सुदुराचारान् प्रसादं कर्तुमर्हसि । कन्यया त्वेषुस्तस्त्व विभ्रवा इति पुङ्गवः । उवाच कौकसी भूयः पूर्णन्दुरिव रोहिणीम् । पश्चिभो यस्तव सुतो भविष्यति शुभानने ! । मम वंशालु रूपः स धर्माज्ञा च न संशयः । एवमुक्त्वा तु सा कन्या राम ! कालेन केनचित् । जनयामास बीभत्सं रघोरूपं सुदा-रुणम् । दशमीव महादंष्ट्रं नीलाङ्गनचयोपसृम् ।

कौकस पु० कौकसमस्थि सारतयाऽस्तस्य प्रज्ञा० अण् । १ रा-क्षसे स्त्रियां शार्ङ्गरवा० डीन् कौकसी । सा च २ सुमा-लिकन्याभेदे “राका पुष्पोत्कटा चैव कौकसी च शुचि-स्त्रिता कुक्षीनसी च इत्ये ताः सुमालैः प्रसवाः सुताः रामा० ८० ६ स० । सा च रावणादिमाता तत्कथा रामा० ८० ६ स०

“किं तु मां विद्धि ब्रह्मर्षे शसनात् पितरागताम् । कौ-कसी नाम नाम्नाहं शेषं त्वं ज्ञातुमर्हसि । स तु गत्वा सुनिर्ध्यानं वाक्यमेतदवाच ह । विज्ञातं ते मया भद्रे ! कारणं यन्मनोगतम् । सुताभिलाषो मत्तस्ते मत्तमात-ङ्गाभिनि ! । दारुणायां तु वेलायां यस्मात् त्वं मास्य पस्थिता । शृणु तस्मात् सुतान् भद्रे ! यादृशान् जनयिष्य-सि । दारुणान्दारुणाकारान्दारुणाभिजनप्रियात् । प्रस-विष्यसि सुश्रोत्रि ! राक्षसान् क्रूरकर्षस्यः । सा तु तद्व-चनं श्रुत्वा प्रस्थित्याब्रवीद्वचः । भगवन् नेदृशान् पुत्रान्स्वतोऽहं ब्रह्मवादिनः । नेच्छसि सुदुराचारान् प्रसादं कर्तुमर्हसि । कन्यया त्वेषुस्तस्त्व विभ्रवा इति पुङ्गवः । उवाच कौकसी भूयः पूर्णन्दुरिव रोहिणीम् । पश्चिभो यस्तव सुतो भविष्यति शुभानने ! । मम वंशालु रूपः स धर्माज्ञा च न संशयः । एवमुक्त्वा तु सा कन्या राम ! कालेन केनचित् । जनयामास बीभत्सं रघोरूपं सुदा-रुणम् । दशमीव महादंष्ट्रं नीलाङ्गनचयोपसृम् ।

कौकस पु० कौकसमस्थि सारतयाऽस्तस्य प्रज्ञा० अण् । १ रा-क्षसे स्त्रियां शार्ङ्गरवा० डीन् कौकसी । सा च २ सुमा-लिकन्याभेदे “राका पुष्पोत्कटा चैव कौकसी च शुचि-स्त्रिता कुक्षीनसी च इत्ये ताः सुमालैः प्रसवाः सुताः रामा० ८० ६ स० । सा च रावणादिमाता तत्कथा रामा० ८० ६ स०

“किं तु मां विद्धि ब्रह्मर्षे शसनात् पितरागताम् । कौ-कसी नाम नाम्नाहं शेषं त्वं ज्ञातुमर्हसि । स तु गत्वा सुनिर्ध्यानं वाक्यमेतदवाच ह । विज्ञातं ते मया भद्रे ! कारणं यन्मनोगतम् । सुताभिलाषो मत्तस्ते मत्तमात-ङ्गाभिनि ! । दारुणायां तु वेलायां यस्मात् त्वं मास्य पस्थिता । शृणु तस्मात् सुतान् भद्रे ! यादृशान् जनयिष्य-सि । दारुणान्दारुणाकारान्दारुणाभिजनप्रियात् । प्रस-विष्यसि सुश्रोत्रि ! राक्षसान् क्रूरकर्षस्यः । सा तु तद्व-चनं श्रुत्वा प्रस्थित्याब्रवीद्वचः । भगवन् नेदृशान् पुत्रान्स्वतोऽहं ब्रह्मवादिनः । नेच्छसि सुदुराचारान् प्रसादं कर्तुमर्हसि । कन्यया त्वेषुस्तस्त्व विभ्रवा इति पुङ्गवः । उवाच कौकसी भूयः पूर्णन्दुरिव रोहिणीम् । पश्चिभो यस्तव सुतो भविष्यति शुभानने ! । मम वंशालु रूपः स धर्माज्ञा च न संशयः । एवमुक्त्वा तु सा कन्या राम ! कालेन केनचित् । जनयामास बीभत्सं रघोरूपं सुदा-रुणम् । दशमीव महादंष्ट्रं नीलाङ्गनचयोपसृम् ।

कौकस पु० कौकसमस्थि सारतयाऽस्तस्य प्रज्ञा० अण् । १ रा-क्षसे स्त्रियां शार्ङ्गरवा० डीन् कौकसी । सा च २ सुमा-लिकन्याभेदे “राका पुष्पोत्कटा चैव कौकसी च शुचि-स्त्रिता कुक्षीनसी च इत्ये ताः सुमालैः प्रसवाः सुताः रामा० ८० ६ स० । सा च रावणादिमाता तत्कथा रामा० ८० ६ स०

“किं तु मां विद्धि ब्रह्मर्षे शसनात् पितरागताम् । कौ-कसी नाम नाम्नाहं शेषं त्वं ज्ञातुमर्हसि । स तु गत्वा सुनिर्ध्यानं वाक्यमेतदवाच ह । विज्ञातं ते मया भद्रे ! कारणं यन्मनोगतम् । सुताभिलाषो मत्तस्ते मत्तमात-ङ्गाभिनि ! । दारुणायां तु वेलायां यस्मात् त्वं मास्य पस्थिता । शृणु तस्मात् सुतान् भद्रे ! यादृशान् जनयिष्य-सि । दारुणान्दारुणाकारान्दारुणाभिजनप्रियात् । प्रस-विष्यसि सुश्रोत्रि ! राक्षसान् क्रूरकर्षस्यः । सा तु तद्व-चनं श्रुत्वा प्रस्थित्याब्रवीद्वचः । भगवन् नेदृशान् पुत्रान्स्वतोऽहं ब्रह्मवादिनः । नेच्छसि सुदुराचारान् प्रसादं कर्तुमर्हसि । कन्यया त्वेषुस्तस्त्व विभ्रवा इति पुङ्गवः । उवाच कौकसी भूयः पूर्णन्दुरिव रोहिणीम् । पश्चिभो यस्तव सुतो भविष्यति शुभानने ! । मम वंशालु रूपः स धर्माज्ञा च न संशयः । एवमुक्त्वा तु सा कन्या राम ! कालेन केनचित् । जनयामास बीभत्सं रघोरूपं सुदा-रुणम् । दशमीव महादंष्ट्रं नीलाङ्गनचयोपसृम् ।

कौकस पु० कौकसमस्थि सारतयाऽस्तस्य प्रज्ञा० अण् । १ रा-क्षसे स्त्रियां शार्ङ्गरवा० डीन् कौकसी । सा च २ सुमा-लिकन्याभेदे “राका पुष्पोत्कटा चैव कौकसी च शुचि-स्त्रिता कुक्षीनसी च इत्ये ताः सुमालैः प्रसवाः सुताः रामा० ८० ६ स० । सा च रावणादिमाता तत्कथा रामा० ८० ६ स०

“किं तु मां विद्धि ब्रह्मर्षे शसनात् पितरागताम् । कौ-कसी नाम नाम्नाहं शेषं त्वं ज्ञातुमर्हसि । स तु गत्वा सुनिर्ध्यानं वाक्यमेतदवाच ह । विज्ञातं ते मया भद्रे ! कारणं यन्मनोगतम् । सुताभिलाषो मत्तस्ते मत्तमात-ङ्गाभिनि ! । दारुणायां तु वेलायां यस्मात् त्वं मास्य पस्थिता । शृणु तस्मात् सुतान् भद्रे ! यादृशान् जनयिष्य-सि । दारुणान्दारुणाकारान्दारुणाभिजनप्रियात् । प्रस-विष्यसि सुश्रोत्रि ! राक्षसान् क्रूरकर्षस्यः । सा तु तद्व-चनं श्रुत्वा प्रस्थित्याब्रवीद्वचः । भगवन् नेदृशान् पुत्रान्स्वतोऽहं ब्रह्मवादिनः । नेच्छसि सुदुराचारान् प्रसादं कर्तुमर्हसि । कन्यया त्वेषुस्तस्त्व विभ्रवा इति पुङ्गवः । उवाच कौकसी भूयः पूर्णन्दुरिव रोहिणीम् । पश्चिभो यस्तव सुतो भविष्यति शुभानने ! । मम वंशालु रूपः स धर्माज्ञा च न संशयः । एवमुक्त्वा तु सा कन्या राम ! कालेन केनचित् । जनयामास बीभत्सं रघोरूपं सुदा-रुणम् । दशमीव महादंष्ट्रं नीलाङ्गनचयोपसृम् ।